

ZPRAVODAJ

z Přibyslavic a Radoškova

Páté vydání 5/2015
Vychází 13. října 2015

Milé tenáky, milí tenáci,

páté zpravodajské číslo letošního roku završuje první rok jeho vydávání. Je na místě podkovat všem, kteří se na jeho přípravu podíleli. Vím, že naše spolupráce bude pokračovat a že i v dalším roce někteří budete číst jejich články. Pevně doufám, že jejich počet doplní dosud nesmlí autoři, kteří přispívají svým nápady, novými postřehy a informacemi. Naše obzory jsou omezené, ale souhlasím s názorem, že vždy je o čem psát a číst, jen se musí najít někdo, kdo zajímavé téma objeví a poutavě zachytí.

A jaká témata jsme pro vás připravili tentokrát?

Lenka Rafaelová podává krásné svědectví o návštěvě u paní Janet, rozené Drimlové. Historie rodu Drimlových v Přibyslavicích je dohledatelná 200 let zpátky a je úzce spjatá s budovou dnešní Salajky. V osudech této rodiny můžeme vidět paralelu se současnými problémy. I to je jeden z důvodů, proč máme poznávat historii: paní Janet by dnes možná nežila, kdyby se její předci v těžkých dobách nerozhodli odejít za lepším životem do Ameriky, kde nakonec

našli živobytí a stali se plnohodnotnými občany své nové vlasti. Proč upírat podobnou příležitost nám, co hledají lepší podmínky pro život právě u nás?

Záležitosti, které se citlivě dotýkají každého občana Přibyslavic a se kterými se více či méně úspěšně potýkají naši zastupitelé, nám opět přiblíží zastupitelka Jana Pavlová.

Že sport, především hokej a tenis, není Přibyslavickým cizím, dokazují hned dva články, na nichž se podílel náš „sportovní zpravodaj“ Lubomír Kozel ml..

A protože lov kůň a občas dokonce i Přibyslaviák, je tvor kulturní, s potěšením vám konečně přinášíme článek o regionálně proslulém přibyslavickém hudebním souboru Galáni, a to netradičně v podobě rozhovoru s jeho kapelníkem Štěpánem Rádou ml.

Nakonec se nechte zlákat pozvánkami na společenské, sportovní i vzdělávací události.

Příjemné čtení vám přeje

Zuzana Kozlová, šéfredaktorka

ZPRÁVY Z JEDNÁNÍ ZASTUPITELŮ

V poslední době se těžiště prací na pokládce kanalizačního potrubí přeneslo z obecních pozemků na pozemky soukromé, kde jsou postupně budovány přípojky jednotlivých nemovitostí. Opakovaně upozorujeme občany, že zasypání přípojek je možné pouze po kontrole provedené pracovníkem obecního úřadu a že kontrolní šachta musí být kdykoliv přístupná, aby mohla plnit svoji funkci. Pokládka hlavního kanalizačního úřadu je dokončena a na ulicích Mistrovská a Dlouhá se pokládají finální vrstvy. Vzhledem k tomu, že se objevily obavy z možného dodatečného sedání podloží, bude

vozovka pokryta konečným povrchem pouze v místech výkopových prací. Na ulici Radoškovská byly po dohodě se Správou a údržbou silnic opraveny některé úseky v celé šířce vozovky. Situace okolo vybudování chodníku je k naší nelibosti stále neuspokojivá.

V posledních dnech byla zahájena rekonstrukce hřiště mateřské školy, na kterou obec Přibyslavice získala dotace ze Státního fondu životního prostředí. Práce byly zahájeny odstraněním keřů, které rostly podél plotu hřiště, a pádem stromů, které musely být vykáceny z důvodu silného poškození loiskou ledovkou.

D eviny budou nahrazeny výsadbou dle projektu nového hřiště. Byly demontovány herní prvky a některé z nich budou instalovány v Otmarově a Radoškově. Předpokládaný termín dokonění prací je první polovina listopadu.

Obec Píbyslavice připravuje žádost o dotaci na výstavbu sborných míst pro třídní odpad. Dvodem pro tento krok je špatný stav okolí kontejnerů, kdy situace na sborném místě určeném pro chaty je zcela nevyhovující. Umístění sborných míst by mělo přibližně odpovídat stávajícímu rozmístění kontejnerů, tj. Otmarov, prostranství u Salajky, východní konec ulice Sokolská a Radoškov. Kontejnery od školky by měly být přesunuty do prostor bývalého lomu, tedy na druhou stranu silnice. Protože do splaškové kanalizace není možné odvádět tuky a oleje z kuchyní (zanášejí potrubí a zajištění čistoty odpadních vod), plánujeme zřízení sborného místa i na tento odpad.

Vzhledem k tomu, že by po výstavbě kanalizace mělo dojít k výraznému zlepšení kvality vody přitékající do obecního rybníka, zastupitelé plánují jeho vyčištění. Bude provedena odborná analýza stávajícího stavu a následovně posouzena možnost požádat o dotaci na tento zámer.

Připravuje se úprava režimu poskytování prostor kurtů a hasičské zbrojnice pro potřeby soukromých osob, která bude projednána nejbližším veřejným zasedáním zastupitelstva. V tomto ohledu bude navrženo omezení produkce hlasité hudby v pozdních nočních hodinách, dodržování nočního klidu a zpoplatnění využití obou míst pro soukromé akce. V plánu je i změna režimu rezervací, což je důležitá zejména v případě kurtů, kdy je v našem zájmu zajištění jejich využití širokou veřejností, a to zejména o víkendech.

V Radoškově je řešena kvalita vody v obecní studni, kde je plánována sanace. Probíhá i další jednání o možnostech, jak získat do obecního vlastnictví pozemek pod budovou bývalé školy.

I nadále trvá neuspokojivá situace v hledání obecního pracovníka. Obec má zájem zaměstnat jednu osobu na ústečný úvazek (min. 16 hod/týden) s toutou mzdou 65 Kč/hod. Rozvržení pracovní doby je na dohodě. Žádáme případné zájemce, aby se přihlásili na obecním úřadě.

Za zastupitele Píbyslavic

Jana Pavl

STALO SE...

S bouří přišly blesky... a s blesky přišel oheň...

Uplynulé léto přineslo do Píbyslavic kvůli velkému suchu jen několik bouřek. Po té, která prošla nad obcí 16. srpna kolem 10. hodiny večerní, se Píbyslavicemi nesly zvuky sirén, jež místními ohlašovaly zdejší požár. Uhodilo do stromu živého plotu stojícího u bývalé drážky (v chatové oblasti), došlo ke vznícení suchého chřastí a trávy a na zdolání ohně a dohled nad spáleništěm byly povolány oddíly profesionálních hasičských sborů z Velké Bíteše

a Rosic i sbory dobrovolných hasičů ze Svatoslavi a samozřejmě Píbyslavic. Jejich zásah trval přes 2 hodiny a díky nim požár neohrozil lidské životy ani blízké budovy.

Je možné, že za každoročně se stupující sucha požár přibude, proto nás může trochu uklidňovat zjištění, že hasiči nepodceňují nebezpečí požárů a jsou v případě potřeby schopni rychle a účinně zasáhnout.

-zk-

3. přibyslavický tenisový turnaj ovládli Hlubočáci

První říjnový víkend proběhl v naší obci již 3. ročník tenisového turnaje ve čtyřech. A se odehrával v docela pozdním termínu, vyšlo po asi na jedničku. Účastnilo se osm dvojic.

Turnaj začal rozlosováním do dvou skupin po čtyřech párech, kde odehrál set každý s každým. Všechny dvojice postoupily do druhé fáze, kde se utkal první pár ze skupiny A s posledním párem ze skupiny B, druhý set tím, tím s druhým a poslední ze skupiny A s prvním z Běka. Do té doby se nejprve divější výsledky prezentovala pozvaná dvojice z Lesního Hlubokého, a to Tomáš Fischer a Libor Ustohal. Ti svoji kvalitu potvrdili i ve čtvrtfinále, odkud s jasným výsledkem 6:0 postoupili do semifinále. Dalšími semifinalisty se stali Ivoš Kovařík hrající s Jarkem Doležalem, Zdeněk Svoboda s Davidem Dolníkem a poslední dvojicí byli Janda a Smolík.

A právě semifinále Ustohal/Fischer – Kovařík/Doležal bylo velice vyrovnané

a rozhodoval tie-break. V něm dlouho navrch Kovařík/Doležal, ale nakonec, asi pod tíhou okamžiku, koncovku nezvládli a smolně prohráli. Druhé semifinále bylo jednoznanější a zaslouženě do finále postoupila dvojice Svoboda/Dolník.

No a finále bylo ozdobou celého turnaje. Vyrovnanější zápas jsme do té doby neviděli. Nakonec se z vítězství radovali kluci Fischer/Ustohal a po výsledku 7:6, 7:6 mohli oprávněně slavit. O toto místo se utkala dvojice Kovařík/Doležal proti Jandovi/Smolíkovi. Přibyslavští borci předvedli svoji kvalitu a zaslouženě si odnesli poháry za toto místo.

Velké podkování patří obci Přibyslavi, která nám zakoupila do turnaje poháry pro první tři místa a již nyní se my (všichni tenisoví nadšenci) těšíme na příští rok, kdy bychom mohli proběhnout již čtvrtý ročník.

Lubomír Kozel

ZE ŽIVOTA OBCE

„Víc a víc spokojených fanoušků nakloněných této citově založené hudbě.“

- rozhovor se Štěpánem Rádem ml. o dechové hudbě Galáni a jeho vztahu k nejen moravské dechové hudbě

Přibyslavický rodák Štěpán Ráda ml. je spoluzakladatelem, kapelníkem a uměleckým vedoucím dechové hudby Galáni, která doprovází mnohé tradiční události (pouti, hody, ostatky, zábavy a plesy) v celém regionu. Vytížení jsou po celý rok. V sezóně od června do září hrají každý víkend a to často v sobotu i v neděli. Proto jsem potěšen, že si Štěpán Ráda našel čas na zodpovězení otázek, jejichž odpovědi nám pomohou vyhledávanou kapelu přiblížit.

Jak byste krátce charakterizoval váš soubor a jeho členy?

Naše kapela se skládá z 9 mladých muzikantů. Jejich průměrný věk je okolo 27 let. Samozřejmě ta doba, kdy v minulosti bylo kolem 10 – 15 hudebníků, je dávno pryč, takže jsme „posbíraní“ z širokého okolí – z Neslovic, Stelčic, Svitav, Velkého Meziříčí, Tišnova, Rokytnice nad Rokytnou a Přibyslavi. Samozřejmě hrajeme především dechovou hudbu, převážně inspirovanou stylem jižní Moravy, skladatelé jako jsou: Bohumír Kameník, Jan Slabák, Jožulka Uher, Vladimír Pfeffer a další.

Můžete popsat vaše začátky?

Samozřejmě každý začátek je těžký... Rádek Ráda, Aleš Matoušek a já jsme každý učili v jiném souboru, ale přesto jsme se občas někde potkali a po určité sklence dobré slivovici jsme se dali vést dlouhým rozhovorem o tom, že by neškodilo vnést nový styl dechové hudby do našeho regionu – něco, na co tu ještě

nikdo nebyl tak zvyklý. Až jsem začal s hudebníky prostřednictvím brněnské Konzervatoře (kde jsem tenkrát studoval), ale i mezi známými kolegy. A tak nějak jsme nenápadně začali...

No a pro název DH Galání? – Jak jinak chcete nazvat mladé a nadšené hudebníky? *(smích)*

Měnilo se v průběhu let složení souboru? Používané hudební nástroje jsou stálé?

O obsazení nástroj jsem měl jasno ještě dříve, než vůbec nějaký soubor začal fungovat. Muzikanti se vzhledem ke svému mláděmu věku mění dost často - skoro každý rok. (Samozřejmě ne všichni.)

Vy se jinak živíte jako uitel hry na hudební nástroj v bítešské ZUŠ? Předpokládám, že máte hru na nástroj vystudovanou. Platí to o všech vašich lenech?

Ano, jsem u itelem na ústavě úvazek v ZUŠ Velká Bíteš. Jak jsem již zmínil, studoval jsem na Konzervatoři v Brně a poté ještě rok na Janákově akademii múzických umění – též v Brně, kde jsem studium z osobních důvodů předčasně ukončil. Jinak sice naše kapela upřednostňuje kvalitní hráče, kteří náš soubor dokážou podpořit, ale není to vždy pravda, že na odborných školách se nachází ti nejlepší umělci...Sám jsem se o tom několikrát přesvědčil.

Kdo vybírá repertoár?

Výběr repertoáru převážně zajišťuji sám, ale občas přijde i někdo druhý s myšlenkou - To jsem slyšel v rádiu. - Jéé, ti hrají to. Proč to taky nehrajeme? - Tam na festivalu se mi od té kapely líbilo toto. - Takže i ostatní se snaží přijít s něčím novým.

Hrajete jen písně jiných skladatelů nebo si také skládáte vlastní?

Sem tam se objeví v hlavě kapelníka nějaká zajímavá myšlenka, kterou pak přepíše do not, popíše i textu, takže je fajn, že kapela má písně z domácích dílny, což jí tvoří mimo jiné originálnost. No a potom samozřejmě prosazujeme písně moravského stylu, což rozprouďí, přinese troše dobré věci, každého příznivce, který má v tom kus srdíčka a citu.

Jak často a kde cvičíte? Předpovídáte na sezónu vždy nějakou novinku?

Pokud to jen trochu jde, zkusíme zhruba 1x týden na obecním sále v Píbyslavicích. Na každý rok se snažíme kapelu něčím obohatit, protože nejen pro posluchače, ale i samotné hudebníky je to jisté zpestření.

Byli jste zvyklí vidat vás na nedělní pouti. Proč jste se letos bez vás museli obejít?

Můj názor je a vždy bude, že každá akce by měla být jednou za čas obměněna jinou kapelou, aby se lidé mohli stále na co těšit.

A na co se mohou těšit návštěvníci letošního tradičního Vánočního koncertu v Píbyslavicích?

Naši vážení hosté se mohou těšit na to, že mimo naše nejmenší spoluúčinkující přijde výborný moderátor Vojtěch Polanský z Vílan, který nám svým mluveným slovem provede letošní Vánoční koncert. A víc bych zatím neprozrazoval, protože to by už pak nebylo přívětivé.

Kdo vás přivedl k hraní na váš nástroj?

K hraní na kydlovku a trubku mne přivedl táta, který s námi odmalička každý den poctivě trénoval.

Jak jste získal vztah k moravské dechové hudbě?

Vztah k moravské dechovce jsem získal poměrně lehce. Za prvé se geny nezapomínají a už od mládí jsem sám od sebe poslouchal nahrávky různých dechových seskupení, a tak nezbyvalo poase nic jiného, než se

za t mto kapelami rozjet. Za alo to DH Sokolkou ze Šakvic, kde si m všimly i ostatní – Bílov anka, Lácaranka, Legr ti, Skali ané, v neposlední ad Tufaranka, a pak už p išla doba naší DH Galáni.

Nikdy jste netoužil hrát modernu, jazz i jiné žánry?

Je pravda, že od mládí tihnu k dobré dechovce, ale jinak se nebráním žádnému - kvalitnímu žánru jako je country, bigbít, rock, jazz, vážná hudba a podobn . Proto i jeden z d vod , pro jsme si vedle Galánu založili malou moderní skupinu, kde hrají na klávesy, je práv ten, že si tento krásný žánr skv le zpest íme.

Hraní vám ur it zabírá velkou ást volného asu. To asi vyžaduje rodinnou toleranci a podporu...

Hraní s kapelou, obzvláš jako je ta naše, která tém každý víkend n kde vystupuje, je asov opravdu velmi náro né, proto je zapot ebí mít tolerantní rodinu, která má pro naše muzicírování obrovské, n kdy bych ekl až nepopsatelné, pochopení. Moje rodina toto pochopení našt stí má a pokud m že, tak m vždy jen a jen podpo í, za což má m j velký obdiv.

Co byste souboru do budoucnosti p ál?

Já bych našemu souboru pop ál do budoucna hlavn všem hodn zdraví, a je mezi námi stále tak dobrá nálada, atmosféra, elán a nadšení. No a ur it stále víc a víc spokojených fanoušk naklon ných této citov založené hudb .

-zk-

Přibyslavičtí hokejisté zahájili 2. sezónu

Pr b h prvního zápasu HC P ibyslavice s favorizovaným He manovem p ed il o ekávání p ibyslavických. Jeho záv r však p inesl mírné zklamání.

20. zá í v 10.45 byl na led bítešského zimního stadionu vhozen puk zahajovacího zápasu p ibyslavického hokejového klubu, který tak navázal na svou lo skou ú ast v místní sout ži, v níž se o víkendech pravideln utkává s týmy Borovníku, He manova a Rozse e. V minulé sezón m li naši hokejisté s he manovským protihrá em gólovou bilanci 57:23, a proto se nelze divit, že si proti tomuto mužstvu p íliš nevíli. K p ekvapení všech však deset minut p ed koncem hrací doby vedli již 4:1. Správce webových stránek týmu a autor podrobných komentá k zápas m, Lubomír Kozel ml., popisuje pr b h prvního zápasu takto: „49 minut hrací doby jsme zápas, troufám si íct, kontrolovali. V té chvíli jsme vedli 4:1 a nic nenasv d ovalo tomu, že bychom toto vedení m li ztratit. Šance navíc jsme si také n jaké

vypracovali a dozadu jsme též hráli docela zodpov dn . Náš gólman zachytil celý zápas na výbornou. Pak však p išla kritická 10ti-minutovka. Dv minuty p ed koncem se He manovu poda ilo srovnat. To byla t žká sprcha pro náš man aft a nejspíš i pro naše fanoušky, kterých na první utkání sezony dorazilo hodn , za což jsme samoz ejm velice vd ní. Nakonec m žeme být ješt rádi, že jsme si ze zápasu odnesli bod, protože pár vte in p ed koncem m l He manov ješt jednu tutovku. Našt stí nás podržel gólman."

Celý komentá , soupisku hrá a tabulku jejich produktivity, výsledky prob hnuvších i rozpis budoucích zápas si m žete p e íst p i návšt v webových stránkách <http://hc-pribyslavice.webnode.cz>. Nebo p ije te tým osobn podpo ít na nejbližší zápas, který se odehraje v sobotu 17. íjna v 10 hodin jako obvykle ve Velké Bíteši. Možná vás mužstvo uvítá svými novými zeleno-bílými dresy.

-zk-

Klubovna

Pod záštitou Sokola a s podporou obce plánujeme vytvořit v prostorách knihovny místo pro setkávání dětí a mládeže - jakousi klubovnu, která by dopoledne sloužila jako skromné mateřské centrum, kde by mohli maminky i tatínci společně s nejmenšími dětmi strávit čas v mini herně. Víme, že tuto možnost uvítají rodiče a na rodičovské dovolené zvláště v zimním období, kdy není vždy příjemné vyrazit za nevlídného počasí na procházku a děti bývají z okoukaného domácího prostředí často nevrelé. Odpoledne by se stala útočištěm dětí školou povinných. Našly by tu prostor pro hraní stolních společenských her, tenisu a tvoření. Později bychom rádi zajistili program vytvořený na základě zájmu dětí.

Jakou si klubovnu uděláme, jakou ji budeme chtít mít, taková bude. Alespoň na počátku bychom rádi vystavili se zařízením, které se nám

podává shromáždit od vás občanů. Přivítali bychom dary v podobě zachovalých hraček, knížek a her pro nejmenší děti (1 - 5 let), stolní hry, knihy a časopisy pro děti školního věku, omalovánky, výtvarné potřeby (pastelky, fixy, plastelína aj.), nové podložky a puzzle (malé děti si hrají na zemi), zachovalou sedačku. Pokud disponujete výše uvedenými věcmi (nebo jinými, které by mohly být v klubovně užitečné) a chtěli byste je k veřejnému užívání nabídnout, kontaktujte mě prosím emailem na adrese zpravodajpr@seznam.cz nebo osobně na adrese UH č. 158.

Klubovna by měla být zprovozněna během listopadu a zatím bude otevřena jedno dopoledne (pravděpodobně ve středu) a jedno odpoledne v týdnu.

-zk-

HISTORICKÉ OKÉNKO

Ze Salajky až do Texasu

Někdy nám život přináší okamžiky, v nichž se vzácně setkává minulost s přítomností a v cíli se k našemu úžasu poskládají jak chybějící kamínky v mozaice. Právě taková chvíle se odehrála v Píbyslavicích jednoho únorového rána.

Vše začalo emailem, který jsem dostala jen pár dní po zveřejnění článku o historii restaurace Salajka v květnovém čísle zpravodaje. Email přišel z Texasu a jeho autorka, paní Janet DeCaboooter, rozená Driml, mě v něm informovala o plánované návštěvě naší obce, místa, kde stále silně vnímá svoje kořeny. Paní Janet je přímým potomkem rodu Driml, dávných majitelů Salajky. Nebyla to její první návštěva, společně s manželem Billem se v Píbyslavicích objevili už v roce 2010. Tehdy si ale mohli prohlédnout rodný dům svého pradědečka jen zvenčí. Proto nyní toužili podívat se i dovnitř, vidět na vlastní oči stěny a prostory, v nichž žili svoje životy, které jí přecházeli.

S určitými obtížemi se podařilo zajistit prohlídku alespoň spodní části Salajky, za což

patří díky panu Karlu Novotnému, a tak už nic nebránilo tomu, abychom přivítali v Píbyslavicích velmi milou návštěvu. Manželé DeCaboooterovi byli potěšeni a hluboce zasaženi odkazem jejich předků, který k nim v píbyslavicke hospodě téměř hmatatelně promlouval z minulosti vzdálené více než 200 let.

Rodina Drimlova se náhle objevila v Píbyslavicích před rokem 1800. Jejich původ je stále předmětem historického pátrání, zatím ale vše nasvědčuje tomu, že souvisí s reformami prováděnými v této době panovníkem. Prvním spolehlivě doloženým píbyslavickeým hospodským je František Driml. S manželkou Marianou, rozenou Školovou, dcerou hospodského z Katova, měli jednu dceru a tři syny. Syn Anton, narozený v r. 1812, v dospělosti začal sedlat v Otmarově v dnešním č. 102 a s manželkou Marianou Hotárkovou založili otmarovskou větev rodiny Drimlovy.

Na rodné hospodě stal nejstarším syn František, narozený v roce 1807. Ten převzal

hospodu i živnost po otci. Drimlovi byli, zdá se, poměrně zámožní. Kromě provozování zájezdního hostince obhospodávali i slušnou výměru polí. O to více překvapí na tehdejší dobu sociálně nerovný sátek, který František Driml ml. uzavřel. Jeho vyvolenou se stala Františka Krohová, dcera výměnkáře Wenzla Kroha a Josefy, rozené Nejedlé. Krohovi bydleli také v hospodě, byli u Drimlů v podnájmu a zřejmě se živili výpomocí v hospodářství nebo v pohostinství. Patřili tedy do úplně jiné společenské vrstvy než Drimlovi a v té době se společenské vrstvy obvykle nemíchaly. Františka Krohová byla navíc v době svatby pouhých 17 let a musela být zplnoletná. V 19. století totiž lidé dosahovali plnoletosti až v 24 letech. Co bylo pro jinou rychlého a nerovného sátku se dnes už asi nedozvíme. Jako první hypotéza se samozřejmě nabízí neplánované hotenství, ale nebylo tomu tak. První dítě se novomanželům narodilo pět měsíců po svatbě. A tak i tak, manželé spolu svorně hospodářili na hospodě a postupně převedli na své tři syny. Pro náš příběh je důležité nejmladší z nich, Alois Driml, narozený v roce 1847. Alois se v dospělosti, společně s bratrem Karlem, odstěhoval do Babic u Rosic, aby hledal obživu jako horník v rozvíjející se rosicko-oslavanské uhelné pánvi. Našel nejen práci, ale i nevěstu, Antonii Vaverkovou, dceru horníka z Babic. Svatba se uskutečnila v roce 1870 v Babicích, kde také manželé žili a kde se jim narodilo sedm dětí.

Za deset let se ale celá rodina nechala unést vystřelivou vlnou, která v tomto období v naší zemi probíhala. Oba manželé i s třídětmi (dětmi zemřely krátce po porodu) se 23. 8. 1880 nalodili v Hamburku k plavbě do New Yorku. Stejně jako ostatní vystřelivci i Drimlovi byli

zřejmě k odchodu donuceni zoufale neutěšenou finanční situací. Vždy jejich nejmladšímu synovi byly v době plavby teprve dva měsíce. Jak je možné, že Alois Driml, syn z bohaté hospody, skončil v takové bídě? Další otázka, na kterou už nelze najít odpověď.

Vše ale dobře dopadlo, rodina šťastně dosáhla amerických břehů a nový život mohl začít. Zdá se, že v Americe se jim dařilo dobře, dokonce přibyly ještě dvě děti, dcera Anna a syn Louis Thomas,

kteřý jediný ze sourozenců už nemá české jméno. Právě tento nejmladší syn je dědečkem paní Janet DeCaboooter.

Další osudy rodiny Drimlových si můžeme poskládat z vyprávění paní Janet. Drimlovi ani v cizině neztratili svého obchodního ducha. Stejně jako kdysi jejich předci v Písečnicích i oni v Americe provozovali saloon, tedy hospodu. Dědeček Louis Thomas měl potom obchod se smíšeným zbožím. Rodina také stále udržovala některé české zvyky, nezapomněli ani na českou specialitu - knedlíky.

I jméno Driml v USA pokračuje dále. Paní Janet se provdala, ale šíření příjmení je zajištěno po linii jejího bratra. Nejmladšímu nositeli jména Driml je šest let.

Na závěr našeho příběhu bych chtěla o vás poprosit, přibylavíte starousedlíci. Vzpomínáte si, že jste někdy slyšeli, třeba od prarodičů, nějakou zmínku o Drimlových? Nebo snad máte sestavený rodokmen a vyskytuje se v něm jméno Driml/Drimlová? Budeme velice vděční za jakoukoliv informaci o této rodině. Další moje prosba se týká starých fotografií Salajky. Najde se někdo, kdo je vlastní a je ochoten zapůjčit?

Lenka Rafaelová, lenka@rafael.cz

Vědecká vozítka na povrchu Marsu aneb Dušan Majer podruhé

Rádi bychom vás pozvali na v pořadí druhou přednášku Dušana Majera v Přibyslavicích pro širokou veřejnost, která se uskuteční ve čtvrtek 5. listopadu v obecním sále na hasičské zbrojnici od 18:00. Vstupné je dobrovolné. Pro ty, kteří by neměli v první polovině tohoto roku možnost představit si nové číslo našeho zpravodaje, připomínám, že Dušan Majer je jedním z nejvýstišnějších odborníků na kosmonautiku v ČR.

Tentokrát zazní téma: *V decká vozítka na povrchu Marsu*. Většina z vás jistě slyšela nebo se někde dočetla, že povrch Marsu brázdí

člověk. Vědecká vozítka. Co tam vlastně zkoumají, jak jsou vybavená, jaké jsou jejich největší úspěchy nebo co se jim nepovedlo? Na tyto a jiné otázky vám bude na přednášce odpovězeno. Během multimediální prezentace, která bude provázet celý seminář nebo i po něm se můžete pana Majera samozřejmě ptát na to, co vás bude zajímat. V únoru byla účast poměrně hojná, a tak pevně věříme, že tentokrát bude ještě větší.

Za TJ Sokol Přibyslavice

Jiří Fry

Oslava podzimu a ping-pongový turnaj v Radoškově

TJ Sokol Přibyslavice zve občany Radoškova i Přibyslavic na sportovní společenské odpoledne, které se koná v sobotu 24. října v Sokolovně v Radoškově. Můžete se zúčastnit ping-pongového turnaje, zahrát si stolní hry nebo jen posedět s přáteli u sklenky (či kelímku) dobrého nápoje. Pro vaše děti bude od 14. hodin připraven dětský program. Akce probíhá za podpory obce a koná se i za měsíčního příspěvku pořízením. Studené i teplé občerstvení bude zajištěno.

DĚTSKÝ PROGRAM

Probíhá od 14:00

- Drakiáda (draky s sebou)
- Pohybové i stolní hry
- Ping-pongový turnaj pro děti do 15 let

Kontakt na organizátory: Ivan Varmuža,
tel. 602386905, ivan.varmuza@gmail.com

PING-PONGOVÝ TURNAJ

Kategorie: muži – ženy – ty hra (i smíšená)

Harmonogram:

16:00 -16:30 registrace hráčů
16:30 losování turnaje
17:00 zahájení turnaje

Startovné: 10 Kč za účastníka

Po skončení turnaje budou vyhlášeni vítězové jednotlivých kategorií a obdrží malé ceny.

Budete-li si chtít zatrénovat v přibyslavické Sokolovně, kontaktujte Ivana Varmužu, v Sokolovně v Radoškově po domluvě se Standou Dubou.

Otvíráme novou rubriku!

V minulém čísle jsme otevřeli novou rubriku, v níž poskytujeme občanům prostor publikovat ve zpravodaji osobní inzeráty typu NABÍZÍM/PRODÁM - HLEDÁM/KOUPÍM. Občané v ní mohou nejen nabízet a poptávat věci, které již někdo nepotřebuje a druhému by se hodily, ale rubrika by se také mohla stát zprostředkovatelem služeb mezi občany (například při hlídání dětí a péči o nemocné a seniory, úklidu domácností, údržbě zahrady, doučování aj.) O zveřejnění jednotlivých inzerátů bude rozhodovat redakce. Své inzeráty pošlete na emailovou adresu zpravodajpr@seznam.cz.

Zpravodaj P+R, 5/2015, Email redakce: zpravodajpr@seznam.cz, Elektronická podoba zpravodaje na stránkách: www.pribyslavice.net, Šéfredaktorka: Zuzana Kozlová, Zástupce šéfredaktorky a grafické zpracování: Ivan Varmuža, Auto i lánk : Jiří Fry, Lubomír Kozel ml., Zuzana Kozlová, Jana Pavl, Lenka Rafaelová, Štěpán Rada, Ivan Varmuža. Fotografie: Lenka Rafaelová. Zpravodaj byl vytištěn na náklady obce.